

Bruxelles, 21 mai 2024
(OR. en)

9908/24

ANTIDISCRIM 84
COCON 24
COHOM 108
COPEN 237
DROIPEN 135
EDUC 173
FREMP 240
JAI 788
MIGR 221
SOC 363
STATIS 68

NOTĂ DE ÎNSOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	21 mai 2024
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2024) 218 final
Subiect:	Propunere de DECIZIE A CONSILIULUI privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene cu ocazia celei de a 16-a reuniuni a Comitetului părților (Committee of the Parties - „CoP”) din cadrul Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice privind adoptarea unei recomandări și a unor concluzii adresate unui număr de cinci state părți privind punerea în aplicare a acestei convenții, în ceea ce privește aspectele legate de instituțiile și de administrația publică a Uniunii

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2024) 218 final.

Anexă: COM(2024) 218 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 21.5.2024
COM(2024) 218 final

2024/0120 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene cu ocazia celei de a 16-a reuniuni a Comitetului părților (Committee of the Parties - „CoP”) din cadrul

Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice privind adoptarea unei recomandări și a unor concluzii adresate unui număr de cinci state părți privind punerea în aplicare a acestei convenții, în ceea ce privește aspectele legate de instituțiile și de administrația publică a Uniunii

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere se referă la decizia de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii cu ocazia celei de a 16-a reuniuni a Comitetului părților (*Committee of the Parties* – „CoP”) din cadrul Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice („Convenția de la Istanbul” sau „convenția”) din 31 mai 2024, în legătură cu adoptarea preconizată a unui proiect de recomandare și a patru proiecte de concluzii adresate unui număr de cinci state părți cu privire la punerea în aplicare a convenției.

2. CONTEXTUL PROPUNERII

2.1. Convenția de la Istanbul

Convenția de la Istanbul urmărește să stabilească un set cuprinzător și armonizat de norme pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice în Europa și în afara acesteia. Convenția a intrat în vigoare la 1 august 2014.

UE a semnat convenția în iunie 2017 și a finalizat procedura de aderare prin depunerea a două instrumente de aprobare la 28 iunie 2023, determinând intrarea în vigoare a convenției, pentru UE, la 1 octombrie 2023. UE a aderat la convenție în ceea ce privește aspectele care intră în sfera sa de competență exclusivă, și anume aspectele legate de instituțiile și de administrația publică a Uniunii¹ și aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea². Toate statele membre ale UE au semnat convenția, dar numai 22 au ratificat-o³.

2.2. Comitetul părților

CoP⁴ este alcătuit din reprezentanții părților la Convenție. Părțile trebuie să depună eforturi pentru a numi, ca reprezentanți ai lor, experți de cel mai înalt rang posibil în domeniul prevenirii și combaterii violenței împotriva femeilor și a violenței domestice⁵. Sarcinile încredințate CoP sunt enumerate la articolul 1 din Regulamentul de procedură⁶. La 1 octombrie 2023, UE a devenit parte la Convenția de la Istanbul și, prin urmare, membru al CoP [articolul 67 alineatul (1) din convenție].

¹ Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia, JO L 143 I, 2.6.2023, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>.

² Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea, JO L 143 I, 2.6.2023, p. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>.

³ Situația ratificărilor la 21.5.2024: AT (2013); BE (2016); CY (2017); DE (2017); DK (2014); IE (2019); EL (2018); ES (2014); EE (2017) FI (2015); FR (2014); HR (2018); IT (2013); LU (2018); MT (2014); NL (2015); PL (2015); PT (2013); RO (2016); SI (2015); SV (2014); LV (2023).

⁴ [Comitetul părților – Convenția de la Istanbul, Combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice \(coe.int\)](http://coe.int)

⁵ Regula 2.1.b din Regulamentul de procedură al Comitetului părților.

⁶ Documentul IC-CP(2015)2, adoptat la 4 mai 2015.

2.3. Mecanismul de monitorizare a Convenției de la Istanbul

Convenția de la Istanbul stabilește un mecanism de monitorizare specific care să asigure punerea în aplicare eficace a dispozițiilor convenției de către părți⁷. Scopul este evaluarea modului în care sunt puse în practică dispozițiile convenției și furnizarea de orientări părților. Acest mecanism este alcătuit din două organisme distincte, dar care interacționează: un grup de experți independenți [Grupul de experți în intervenția contra violenței împotriva femeilor și a violenței domestice („GREVIO”)] și CoP.

GREVIO este un grup independent și imparțial de experți în materie de combatere a violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, însărcinat să monitorizeze punerea în aplicare a Convenției de la Istanbul pentru fiecare țară în parte, în conformitate cu articolul 66 alineatul (1) din convenție. GREVIO este alcătuit din 15 membri aleși dintre resortisanții părților și aleși de CoP pentru un mandat de patru ani, care poate fi reînnoit o singură dată.

Procedura de monitorizare este descrisă la articolul 68 din convenție. Pe scurt, fiecare parte trebuie să prezinte, pe baza unui chestionar pregătit de GREVIO, un raport privind măsurile legislative și alte măsuri prin care se pun în aplicare dispozițiile convenției. Pe baza acestor informații, precum și a informațiilor primite din partea societății civile, a altor organisme instituite prin tratate, a altor organisme ale Consiliului Europei și în cadrul vizitelor efectuate la nivel de țară, GREVIO redactează un proiect de raport privind măsurile luate de partea în cauză pentru punerea în aplicare a dispozițiilor convenției și formulează sugestii și propuneri cu privire la modul în care partea respectivă poate soluționa problemele identificate⁸. După ce a acordat părții posibilitatea de a prezenta observații cu privire la acest raport, GREVIO adoptă versiunea finală a acestuia⁹. Raportul conține concluzii care evidențiază măsurile pe care partea în cauză trebuie să le ia pentru punerea în aplicare a convenției.

Pe baza rapoartelor și a concluziilor GREVIO, în conformitate cu articolul 68 alineatul (12) din convenție, CoP poate adopta, recomandări adresate părții în cauză cu privire la punerea în aplicare a convenției și poate stabili o dată pentru transmiterea informațiilor cu privire la punerea lor în aplicare. Pe baza acestei dispoziții, în conformitate cu procedurile convenite, CoP adoptă recomandări care fac distincția între acțiunile pe care consideră că partea în cauză ar trebui să le întreprindă cât mai curând posibil, cu obligația de a-i raporta cu privire la măsurile luate în acest sens în termen de 3 ani, și cele despre care, deși importante, consideră că ar putea fi abordate într-o a doua etapă¹⁰. La sfârșitul perioadei de 3 ani, partea trebuie să raporteze CoP cu privire la progresele înregistrate în punerea în aplicare a măsurilor respective. Pe baza acestor informații și a eventualelor informații suplimentare obținute de la organizații neguvernamentale, de la societatea civilă și de la instituțiile naționale pentru protecția drepturilor omului, CoP adoptă concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor referitoare la fiecare parte care face obiectul examinării, elaborate de secretariatul comitetului¹¹. La ora actuală, CoP adoptă recomandări și concluzii pe baza

⁷ Articolul 1 alineatul (2) din Convenția de la Istanbul.

⁸ Articolul 68 alineatul (10) din Convenția de la Istanbul.

⁹ Articolul 68 alineatul (11) din Convenția de la Istanbul.

¹⁰ Procedura aplicabilă pentru emiterea de recomandări a fost stabilită de CoP în cadrul celei de a 4-a reuniuni, care a avut loc la 30 ianuarie 2018 și este descrisă în documentul de dezbatere privind adoptarea recomandărilor de către Comitetul părților pe baza rapoartelor și a propunerilor/sugestiilor GREVIO, IC-CP(2018)6.

¹¹ Procedura aplicabilă în materie de supraveghere a punerii în aplicare și a raportării este definită în „Cadrul pentru supravegherea punerii în aplicare a recomandărilor adresate statelor părți”, adoptat de CoP la 13 aprilie 2021, IC-CP/Inf(2021)2, [CoP Supervision Framework_adopted \(coe.int\)](https://www.coe.int/t/doh/Convention/CoP/CoP_Supervision_Framework_adopted_coe.int).

consensului în cadrul reuniunilor sale, care au loc la cerere¹², în mod normal de două ori pe an.

2.4. Actele avute în vedere de către Comitetul părților

La 31 mai 2024, în cadrul celei de a 16-a reuniuni, CoP urmează să procedeze la adoptarea unor proiecte de recomandare și de concluzii (denumite în continuare „actele avute în vedere” sau „proiectele de recomandare și de concluzii”), după cum urmează:

- Recomandare privind punerea în aplicare de către Liechtenstein a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice [IC-CP(2024)1-prov];
- Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Andorra adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2024)2-prov];
- Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Belgia adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2024)3-prov];
- Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Malta adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2024)4-prov] și
- Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Spania adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2024)5-prov].

3. POZIȚIA CARE URMEAZĂ SĂ FIE ADOPTATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

Actele avute în vedere se adresează unui număr de cinci state părți și includ recomandări privind măsurile care trebuie luate pentru punerea în aplicare a Convenției de la Istanbul, precum și concluzii privind punerea în aplicare de către statele părți a recomandărilor anterioare. Acestea includ aspecte legate de punerea în aplicare a convenției de către instituțiile relevante și administrația publică. Uniunea a aderat la convenție în măsura în care aceasta se aplică instituțiilor sale și administrației sale publice și are competența exclusivă de a accepta obligațiile prevăzute în convenție cu privire la propriile sale instituții și la propria administrație publică, care intră sub incidența articolului 336 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Prin urmare, este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul CoP în ceea ce privește instituțiile și administrația publică a Uniunii, întrucât actele avute în vedere au vocația de a influența în mod decisiv conținutul dreptului Uniunii și ar putea avea un efect asupra interpretării viitoare a dispozițiilor relevante ale convenției.

Proiectele de recomandare și de concluzii privind aspecte care intră în sfera de competență a Uniunii, în ceea ce privește propriile sale instituții și propria administrație publică, sunt conforme cu politicile și obiectivele Uniunii și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii. Prin urmare, se propune ca Uniunea să nu se opună adoptării proiectelor de recomandare și de concluzii în cadrul celei de a 16-a reuniuni a CoP.

¹² Articolul 67 alineatul (2) din convenție.

4. TEMEIUL JURIDIC

4.1. Temei juridic procedural

4.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din TFUE prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire „a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului”.

Conceptul de „acte cu efecte juridice” include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional aplicabile organismului în cauză. Sunt incluse, de asemenea, instrumentele care nu au un caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care „au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii”¹³.

4.1.2. Aplicarea la cazul în discuție

CoP este un organism instituit prin Convenția de la Istanbul. Actele avute în vedere, pe care CoP este invitat să le adopte, sunt acte cu efecte juridice. Actele avute în vedere au vocația de a influența în mod decisiv conținutul dreptului Uniunii, întrucât pot afecta interpretarea viitoare a dispozițiilor relevante ale Convenției de la Istanbul. Prin urmare, temeiul juridic procedural al propunerii de decizie este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

4.2. Temei juridic material

4.2.1. Principii

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere cu privire la care o poziție este luată în numele Uniunii. Dacă actul avut în vedere urmărește două obiective sau cuprinde două elemente, dintre care unul poate fi identificat ca fiind principal, iar celălalt ca având mai degrabă un caracter accesoriu, decizia adoptată în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE trebuie să se întemeieze pe un singur temei juridic material, respectiv cel impus de obiectivul sau de elementul principal sau predominant.

În ceea ce privește un act avut în vedere care urmărește simultan mai multe obiective sau care cuprinde mai multe elemente ce sunt legate între ele în mod inextricabil, fără ca vreunul să fie accesoriu în raport cu un altul, temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE va trebui să includă, în mod excepțional, diferitele temeuri juridice relevante.

4.2.2. Aplicarea la cazul în discuție

Referitor la temeiul juridic material, UE a aderat la Convenția de la Istanbul în ceea ce privește aspectele care intră în sfera sa de competență exclusivă, și anume aspectele legate de instituțiile și de administrația publică a Uniunii¹⁴ și cele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea¹⁵. Aderarea UE la Convenția de la

¹³ Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliul, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61-64.

¹⁴ Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia, JO L 1431, 2.6.2023, p. 1.

¹⁵ Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a

Istanbul a fost reglementată prin două decizii distincte ale Consiliului pentru a ține seama de poziția specială a Danemarcei și a Irlandei cu privire la titlul V din TFUE. În consecință, și decizia de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul CoP trebuie să facă obiectul a două decizii, atunci când recomandările sau concluziile relevante se referă la ambele aspecte.

Temeiul juridic al prezentei decizii vizează aspectele legate de instituțiile și de administrația publică a Uniunii. Prin urmare, temeiul juridic material al prezentei decizii este articolul 336 din TFUE.

4.3. Concluzie

Temeiul juridic al deciziei propuse ar trebui să fie articolul 336 din TFUE coroborat cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

violenței domestice, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea, JO L 143I , 2.6.2023, p. 4.

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene cu ocazia celei de a 16-a reuniuni a Comitetului părților (Committee of the Parties - „CoP”) din cadrul Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice privind adoptarea unei recomandări și a unor concluzii adresate unui număr de cinci state părți privind punerea în aplicare a acestei convenții, în ceea ce privește aspectele legate de instituțiile și de administrația publică a Uniunii

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 336 coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice („convenția”) a fost încheiată de Uniune prin Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului¹ în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia și prin Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului² în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea și a intrat în vigoare, pentru Uniune, la 1 octombrie 2023.
- (2) În conformitate cu articolul 66 alineatul (1) din convenție, Grupul de experți în intervenția contra violenței împotriva femeilor și a violenței domestice („GREVIO”) a fost însărcinat cu monitorizarea punerii în aplicare a convenției de către părți. În temeiul articolului 68 alineatul (11) din convenție, GREVIO trebuie să își adopte rapoartele și concluziile privind măsurile luate de partea în cauză pentru punerea în aplicare a dispozițiilor convenției.
- (3) Comitetul părților la convenție poate adopta recomandări adresate părții în cauză, în conformitate cu articolul 68 alineatul (12) din convenție. Recomandările se bazează pe rapoartele GREVIO și fac distincție între măsurile pe care Comitetul părților consideră că partea în cauză ar trebui să le ia cât mai curând posibil, cu obligația de a raporta Comitetului părților cu privire la măsurile luate în acest sens în termen de 3 ani, și măsurile despre care, deși importante, Comitetului părților consideră că ar

¹ Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia, JO L 143 I, 2.6.2023, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>.

² Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea, JO L 143 I, 2.6.2023, p. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>.

putea fi abordate într-o a doua etapă. La sfârșitul perioadei de 3 ani, partea trebuie să raporteze Comitetului părților cu privire la acțiunile întreprinse, în 10 domenii specifice ale convenției. Pe baza acestor informații și a eventualelor informații suplimentare obținute de la organizații neguvernamentale, de la societatea civilă și de la instituțiile naționale pentru protecția drepturilor omului, Comitetul părților trebuie să adopte concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor, elaborate de secretariatul comitetului.

- (4) În cadrul celei de a 16-a reuniuni din 31 mai 2024, Comitetul părților urmează să adopte un proiect de recomandare și patru proiecte de concluzii privind punerea în aplicare a convenției de către cinci state părți („proiectele de recomandare și de concluzii”):
- Recomandare privind punerea în aplicare de către Liechtenstein a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice [IC-CP(2024)1-prov];
 - Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Andorra adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2024)2-prov];
 - Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Belgia adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2024)3-prov];
 - Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Malta adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2024)4-prov] și
 - Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Spania adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2024)5-prov].
- (5) Uniunea are competența exclusivă de a accepta obligațiile prevăzute în convenție cu privire la propriile sale instituții și la propria administrație publică, în domeniul de aplicare al articolului 336 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. În Avizul 1/19 (Convenția de la Istanbul) din 6 octombrie 2021, EU:C:2021:832, punctul 305, Curtea de Justiție a confirmat că o mare parte din obligațiile Convenției privind adoptarea de măsuri preventive și de protecție sunt, în esență, obligatorii pentru Uniune în ceea ce privește personalul din administrația sa și în ceea ce privește membrii publicului care vizitează sediile și clădirile instituțiilor, ale agențiilor și ale organelor sale. În plus, la punctul 307 din același aviz, Curtea a statuat că Uniunea nu ar trebui să se limiteze la stabilirea unor cerințe minime sau a unor măsuri de sprijin, ci ar trebui să asigure ea însăși că aceste obligații sunt îndeplinite integral.
- (6) Proiectul de recomandare și de concluzii se referă la punerea în aplicare a dispozițiilor convenției care se aplică, de asemenea, Uniunii în ceea ce privește propriile sale instituții și propria sa administrație publică. Prin urmare, este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Comitetului părților în ceea ce privește aspecte legate de instituțiile și administrația publică a Uniunii, întrucât actele avute în vedere au vocația de a influența în mod decisiv conținutul dreptului Uniunii, întrucât ar putea avea un efect asupra interpretării viitoare a dispozițiilor relevante ale convenției.
- (7) În ceea ce privește Liechtensteinul, proiectul de recomandare privind punerea în aplicare a convenției include necesitatea de a elabora o strategie sau un plan de acțiune cuprinzător pentru prevenirea și combaterea tuturor formelor de violență reglementate de convenție (articolul 7 din convenție), de a asigura integrarea dimensiunii de gen în buget și de a aloca fonduri pentru identificarea sumelor

cheltuite pentru combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice de către toate instituțiile relevante (articolul 8 din convenție), de a aloca resurse umane și financiare organismelor de coordonare (articolul 10 din convenție), de a efectua anchete în rândul populației cu privire la toate formele de violență reglementate de convenție și de a promova cercetarea privind situația femeilor victime (articolul 11 din convenție), de a institui, la nivel național, o linie telefonică de asistență telefonică specializată gratuită (articolul 24 din convenție) și de a utiliza ordinele de interdicție ale poliției pentru a asigura protecția victimelor (articolul 52 din convenție). Întrucât recomandările cu privire la aceste aspecte sunt conforme cu politicile și obiectivele Uniunii și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării recomandării adresate Liechtensteinului.

- (8) În ceea ce privește Andorra, proiectul de concluzii privind punerea sa în aplicare a convenției include necesitatea de a se asigura că părțile interesate relevante primesc resurse umane și financiare suficiente (articolul 8 și articolul 25 din convenție), de a spori implicarea tuturor instituțiilor în cauză pentru a asigura o abordare coordonată și transversală a prevenirii și combaterii violenței împotriva femeilor (articolul 7 din convenție), de a promova activități periodice de cercetare privind situația tuturor formelor de violență care intră în domeniul de aplicare al convenției (articolul 11 din convenție) și de a recurge la ordine de interdicție de urgență pentru a asigura protecția victimelor în conformitate cu convenția (articolul 52 din convenție). Întrucât concluziile cu privire la aceste aspecte sunt conforme cu politicile și obiectivele Uniunii și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării concluziilor adresate Andorrei.
- (9) În ceea ce privește Belgia, proiectul de concluzii privind punerea în aplicare a convenției include necesitatea de a colecta date privind violența împotriva femeilor (articolul 11 din convenție) și de a se asigura că serviciile specializate de asistență primesc finanțarea de care au nevoie pentru a-și continua activitatea (articolele 8 și 25 din convenție). Întrucât concluziile cu privire la aceste aspecte sunt conforme cu politicile și obiectivele Uniunii și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării concluziilor adresate Belgiei.
- (10) În ceea ce privește Malta, proiectul de concluzii privind punerea în aplicare a convenției include necesitatea de a consolida cooperarea cu actorii neguvernamentali, inclusiv cu cei care furnizează servicii specializate de asistență, și de a asigura participarea efectivă a acestora la elaborarea politicilor relevante (articolul 7 din convenție), de a asigura colectarea completă de date cu privire la toate formele de violență reglementate de convenție (articolul 11 din convenție) și de a se asigura că legislația este în conformitate cu convenția în ceea ce privește ordinele de interdicție de urgență și ordinele de protecție (articolele 52 și 53 din convenție). Întrucât concluziile cu privire la aceste aspecte sunt conforme cu politicile și obiectivele Uniunii și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării concluziilor adresate Maltei.
- (11) În ceea ce privește Spania, proiectul de concluzii privind punerea în aplicare a convenției include necesitatea de a armoniza nivelul de sprijin și de protecție a femeilor victime în întreaga țară și de a evalua punerea în aplicare a măsurilor relevante (articolele 10 și 25 din convenție). Întrucât concluziile cu privire la aceste aspecte sunt conforme cu politicile și obiectivele Uniunii și nu ridică nicio problemă

cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării concluziilor adresate Spaniei,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul celei de a 16-a reuniuni a Comitetului părților, instituit în temeiul articolului 67 din convenție, este de a nu se opune adoptării următoarelor acte:

- (1) Recomandare privind punerea în aplicare de către Liechtenstein a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice [IC-CP(2024)1-prov];
- (2) Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Andorra adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2024)2-prov];
- (3) Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Belgia adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2024)3-prov];
- (4) Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Malta adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2024)4-prov] și
- (5) Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Spania adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2024)5-prov].

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Comisiei.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*